

maalet. Det er da ogsaa en naturlig Tanke, at det Organ, som i Anledning af en kommunal Omlægning indgaaende beskæftiger sig med de interesserede Kommuners Forhold, faar Lejlighed til at gøre sine Synspunkter gældende med Hensyn til Sagens Hovedspørgsmaal, og at den afgørende Beslutning angaaende dette ikke træffes, før Spørgsmaalet er blevet belyst paa denne Maade. Ministeriet vil igennem en saadan Undersøgelse ad direkte Vej kunne sikre sig objektive Oplysninger af Betydning for dets Afgørelse, og en saadan Undersøgelse vil kunne blive til virkelig Betryggelse for den Kommune, der eventuelt modsætter sig Indlemmelsen. Dette vil ogsaa medvirke til Skabelse af en fastere Praksis paa disse Omraader, end Tilfældet hidtil har været, og navnlig vil dette kunne ske, hvis et saadant Organ bliver permanent og fælles for hele Landet. Indlemmelseslov-Kommissionen har haft aabent Blik for det uheldige i, at Kommissionsmedlemmerne i for høj Grad paa Forhaand var bundne til et bestemt Standpunkt, da den foreslog, at de ikke maatte være Medlemmer af de respektive Kommunalbestyrelser. Vil man gaa til en Udvidelse af vedkommende Organs Kompetence til at omfatte Spørgsmaalet, om en Omlægning skal foretages eller ej, og vil man samtidig søge at skabe en fast Praksis i disse Sager, vil man sikkert opnaa de bedste og mest objektive Resultater gennem et for hele Landet fælles Nævn. Et saadant Nævn vil staa frit overfor de enkelte Spørgsmaal og vil gennem Tilkaldelse af Repræsentanter for de direkte interesserede Parter dog alligevel have Adgang til at erhverve Kendskab til de lokale Forhold. Man har i Overensstemmelse hermed foreslaaet Oprettelsen af et for hele Landet fælles Nævn, til hvilket Indenrigsministeren henviser Behandlingen af de i § 00 Nr. 1—5 omhandlede Sager, bortset fra saadanne, som han paa Forhaand maatte finde uegnede til Fremme, og saadanne, hvori der er opnaaet fuld Enighed. Dog skal det staa Ministeren frit for at indhente Nævnets Erklæring ogsaa i Sager af sidstnævnte Art.

Nævnet, hvis Funktionsperiode foreslaas til 6 Aar, bestaar efter Forslaget af een af Indenrigsministeren udnævnt Formand, samt 6 Medlemmer. Af disse udpeger Ministeren 2 blandt Landets Amtmænd, 2 udpeges af Bestyrelsen for Den danske Købstadforening, et af Bestyrelsen for De samvirkende Sogneraadsforeninger og eet af Bestyrelsen for Den danske Amtsradsforening. I Sager, der alene vedrører Landkommuner, erstattes de af Købstadforeningen udpegede Medlemmer, af et af Amtsradsforeningen og et af Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse udpeget Medlem. Saavel for Formanden som for de øvrige Medlemmer udpeges en eller flere Stedfortrædere.

Ved den foreslaaede Sættelse af Nævnet har man ment at sikre, at den fornødne kommunale og administrative Indsigt blev repræsenteret i Nævnet paa en fyldestgørende og alsidig Maade, med ligelig Hensyntagen til de Kommune grupper, der er interesseret i Nævnets Virksomhed. Man har fundet det naturligt at foreslaa, at Stedfortræderen indtræder, hvor Sagen vedrører en Kommune, hvor Medlemmet har Bopæl, for Amtmændene og Amtsradsmedlemmer ogsaa i det Tilfælde, hvor Sagen vedrører den Amtskommune, hvortil de paagældende hører.

Efter § 8 i Indlemmelsesloven af 1920 afholder Statskassen alle Udgifter vedrørende den nedsatte Kommission. Man har ment det rettest at foreslaa, at Statskassens Udgifter ved det nu foreslaaede Nævn indskrænker sig til Honorarer til Formanden, Medlemmer, Stedfortrædere og Sekretærhjælp; hvilke Udgifter da maa afholdes ved Bevillinger paa de aarlige Finanslove. Nævnets og Kommunernes Udgifter til den enkelte Sag (Befordring, Dagpenge, yderligere Medhjælp, Skrivematerialer m. v.) foreslaas — medmindre Indenrigsministeren i det enkelte Tilfælde træffer særlig Bestemmelse — afholdt af de interesserede Kommuner efter Bestemmelse af Nævnet, der er berettiget til at afkræve disse passende Forskud. Man har fundet det rimeligt, at de interesserede Kommuner selv i nogen Grad bi-